

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/405/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713202998
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Veselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5713202998.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: X. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. X, XXX XX X., zastúpenej splnomocneným zástupcom Právne služby spotrebiteľom a vlastníkom bytov so sídlom Škultétyho 3, 040 01 Košice, IČO: 42 249 708, právne zastúpené JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou, so sídlom v Z., W. X, proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a.s. so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Martin Timcsák, s.r.o., Advokátskou kanceláriou so sídlom Zámocké schody 2/A, 811 01 Bratislava, IČO: 44 430 043, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, sp. zn. 2C/981/2012 zo dňa 19.1.2012, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 5C/30/2013-69 zo dňa 17.6.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/30/2013-69 zo dňa 17.6.2013 spolu s opravným uznesením č.k. 5C/30/2013-74 zo dňa 25.6.2013 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin uznesením č. k. 7C/30/2013-69 zo dňa 17.6.2013 spolu s opravným uznesením č.k. 5C/30/2013-74 zo dňa 25.6.2013 odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Arbitrážnym súdom Košice so sídlom Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44 325 452, pod sp. zn. 2C/981/2012, dňa 19.1.2012, v konaní bez nariadenia pojednávania pred rozhodcom JUDr. Bohumirom Zaujecom.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku a náhrady trov právneho zastúpenia. Poukazovala na to, že predmetným rozhodcovským rozsudkom jej bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (v tomto konaní odporcovi) sumu vo výške 61,74 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur, alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde, ktorý tento rozhodcovský rozsudok vydal. Navrhovateľka poukazovala na to, že odporca si v rozhodcovskom konaní uplatnil údajný nárok na sumu 61,74 Eur titulom osobitnej pohľadávky voči odporkyni, ktorá mala zodpovedať nákladom poisťovne vynaložených na uzavretie poistenia. Navrhovateľka má za to, že nie je možné spravodlivo vymáhať od nej po viac ako 5 rokoch sumu, ktorá údajne zodpovedá nákladom odporcu na uzavretie poistenia. Okrem toho odporca v konaní pred rozhodcovským súdom ani presne nešpecifikoval, aké náklady dodatočne po viac ako piatich rokoch od uzavretia poistnej zmluvy s navrhovateľkou vyčíslil. Administratívne náklady odporcu nie sú v záujme spotrebiteľa. Ide o neprimeranosť uvedenej podmienky, podľa ktorej odporca prenáša na navrhovateľku náklady vzniknuté v súvislosti s predajom produktu.

Súd prvého stupňa postupom podľa ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keďže sa účastníčka rozhodcovského konania domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, pretože navrhovateľka namieta platnosť rozhodcovského rozsudku a vôbec právomoc rozhodcovského súdu konať v tejto veci, rovnako namieta aj výšku a právny dôvod sumy, ktorú je povinná odporcovi podľa výroku rozhodcovského súdu zaplatiť. Súd prvého stupňa

dospel k záveru, že je potrebné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, aby navrhovateľke nevznikla prípadná ujma, a to dovtedy, kým nebudú sporné otázky vyriešené právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytýkal prvostupňovému súdu, že rozhodol nezákonne, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Podľa odvolateľa rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky podmienky jeho materiálnej vykonateľnosti, preto súd, ktorý rozhodoval o odklade vykonateľnosti, mal zvážiť, či je skutočne potrebné túto vykonateľnosť odložiť. Okresný súd Martin sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či výsledky konania osvedčujú predpoklad úspešnosti podania, nezaoberal sa ani existenciou hrozby vzniku nenapraviteľnej alebo ťažko napraviteľnej ujmy. Podľa odvolateľa v danej veci neexistuje právny nárok na odklad vykonateľnosti, preto súd nemal odklad vykonateľnosti povoliť. Navrhol preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá uviedla, že návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia veci je dôvodný, pretože jej reálne hrozil výkon exekúcie na jej majetok. Navrhla preto napadnuté uznesenie potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmaním napadnutého uznesenia prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ nezistil v napadnutom uznesení žiadne pochybenie a v celom rozsahu sa stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia považuje aj odvolací súd za potrebné uviesť, že z ustanovenia § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní vyplýva, že v prípade podanej žaloby, ktorou sa účastník rozhodcovského konania domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, je mu poskytnutá aj možnosť domáhať sa odkladu vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Zákon v tomto ustanovení neuvádza taxatívnym ani demonštratívnym spôsobom žiadne dôvody na odklad vykonateľnosti, keď uvedené ponecháva na voľnej úvahe súdu, či vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vzhľadom na okolnosti prípadu odloží alebo nie. Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia ako aj prislúchajúceho spisového materiálu zhodne s právnym názorom súdu prvého stupňa konštatuje, že v danej veci je dôvodné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, pretože navrhovateľka poukazuje na relevantné skutočnosti, ktorými namieta platnosť rozhodcovského rozsudku ako aj právomoc rozhodcovského rozsudku vôbec konať v tejto veci. Namieta tiež aj výšku a právny dôvod sumy, ktorú je povinná podľa výroku rozhodcovského rozsudku zaplatiť. Preto aj podľa odvolacieho súdu uvádzané dôvody sú právne relevantné a preto správne prvostupňový súd dospel k právnemu záveru, že je potrebné odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, aby navrhovateľke nevznikla ujma, až kým nebudú namietané sporné otázky vyriešené právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej. Preto s poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.